

Η ΑΓΙΑ ΒΑΡΒΑΡΑ « Η ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΣ ».

Στις 4 Δεκεμβρίου, η Εκκλησία μας γιορτάζει την Αγία Βαρβάρα, που γεννήθηκε το 290 μ.Χ. στην Ηλιούπολη της Συρίας. Ο πατέρας της ονομάζονταν Διόσκορος και ήταν τοπάρχης της Ηλιούπολης και πολύ πλούσιος. Συγχρόνως, όμως, ήταν και ιερέας των ειδώλων και φανατικός ειδωλολάτρης. Ήταν η μοναχοκόρη της οικογένειας και διακρίνονταν για τα σπάνια ψυχικά χαρίσματα και τη μοναδική σωματική ομορφιά της. Γι' αυτό και την αγαπούσε υπερβολικά ο πατέρας της και προσπάθησε να της δώσει, όσο μπορούσε την καλύτερη ανατροφή και μόρφωση, αφού από μικρή ηλικία είχε την ατυχία να χάσει τη μητέρα της. Από νωρίς, άρχισε να ξεχωρίζει μεταξύ των συμμαθητών της και η ευγένεια που είχε και οι τρόποι της, γίνονταν καθημερινά η αιτία να την ζηλεύουν. Μόλις δε άρχισαν να ξεχωρίζουν και τα πλούσια σωματικά της κάλλη, ήταν για τους νέους της εποχής μια διαρκής πρόκληση.

Προκειμένου, λοιπόν, να την προστατέψει καλύτερα της χτίζει ένα πύργο σε κάποιο προάστιο της πόλης, όπου της είχε όλες τις ανέσεις. Μέσα στον πύργο υπήρχαν πλούσια τα αγαθά και πλήθος από υπηρέτριες την υπηρετούσαν καθημερινά. Για να μην αισθάνεται μοναξιά φρόντισε να της έχει παρέα αρκετές νεαρές κοπέλες, που ήταν περίπου συνομήλικές της. Από την άλλη μεριά, τα προξενιά πηγαινοέρχονταν στον πατέρα της από τα πλούσια αρχοντόπουλα της εποχής, που ήθελαν να την παντρευτούν. Αυτή την πρωτοβουλία ήθελε να την πάρει πρώτα η κόρη του, όμως και ο ίδιος έβλεπε πως είναι σχετικά νωρίς για μια τέτοια απόφαση. Όταν δε κάποια στιγμή αποφάσισε να δοκιμάσει τις προθέσεις της, αντιμετώπισε μια πρωτοφανή αντίδραση από τη νεαρή Βαρβάρα, που του είπε. « Γι' αυτό το θέμα δε θέλω να μου ξαναμιλήσεις, γιατί θα με αναγκάσεις να σκοτωθώ». Ο πατέρας δεν το σπουδαιολόγησε και το πέρασε, έτσι, απαρατήρητο μια και η κόρη του ήταν σχετικά μικρή μόλις τότε δεκαέξι χρόνων.

Στον πύργο, που ζούσε, φρόντιζε πάντα να βρίσκεται μόνη της και να φιλοσοφεί τη δημιουργία του Σύμπαντος. Κοίταζε τον ουρανό με τα αναρίθμητα άστρα θαυμάζοντας την αρμονία που διαθέτουν και μονολογούσε, « πώς είναι δυνατόν να κατασκευάστηκαν από τους ψεύτικους ειδωλολατρικούς Θεούς;» Έτσι, έβγαλε μόνη της το συμπέρασμα, ότι αυτά είναι έργα ενός Μεγάλου και Σοφού Δημιουργού. Σ' αυτό της το συμπέρασμα τη βοήθησε και κάποια κρυφή Χριστιανή, που είχε εισχωρήσει κρυφά στον πύργο της και ανήκε στις υπηρέτριές της. Μάλιστα τη φρόντισε να βαπτιστεί και έτσι της άνοιξε ο δρόμος για να αφιερωθεί ολοκληρωτικά στο Νυμφίο μας Χριστό.

Για το λόγο αυτό, αρνιόταν στον πατέρα της επίμονα να παντρευτεί. Εκείνος θεώρησε ότι η αυστηρή απομόνωση, που της είχε επιβάλει, πιθανόν να ήταν και η αιτία που την οδηγούσαν σε τέτοιου είδους άρνηση. Γι' αυτό, δίδει εντολή στη φρουρά του πύργου, να της επιτρέπουν την έξοδο και να την αφήνουν ελεύθερη να πηγαίνει, όπου εκείνη θέλει, ελπίζοντας, ότι κάποιος νέος θα τη συγκινήσει ιδιαίτερα και θα της κλέψει την καρδιά. Η νεαρή Βαρβάρα εκμεταλλεύτηκε κατά τον καλύτερο τρόπο την ελευθερία, που της δόθηκε. Άρχισε να επικοινωνεί με Χριστιανούς και να συμμετέχει κρυφά στις προσευχές τους,

παίρνοντας συγχρόνως και τα κατάλληλα μέτρα προφύλαξης.

Όταν δε για επαγγελματικούς λόγους έπρεπε να απουσιάσει ο Διόσκορος, του ζήτησε, πριν αναχωρήσει να της κατασκευάσει ένα λουτρό. Ο πατέρας της πάντα πρόθυμος να της κάνει το χατίρι, σε ό,τι του ζητήσει, βρήκε τους κατάλληλους μηχανικούς και τους έδωσε εντολή να αρχίσουν αμέσως τις εργασίες. Η κατασκευή προέβλεπε μόνο ένα παράθυρο, ενώ εκείνη ήθελε τρία, που γι' αυτήν σήμαινε « το όνομα της Αγίας Τριάδος». Έτσι, άρχισε να διαπραγματεύεται με τους μηχανικούς την κατασκευή των τριών παραθύρων και βέβαια μετά την αναχώρηση του πατέρα της. Οι μηχανικοί δειλίασαν στην αρχή να παραβούν την εντολή του πατέρα της φοβούμενοι, ίσως τις συνέπειες, όμως εκείνη τους καθσύχασε λέγοντάς τους, ότι θα αναλάβει εξολοκλήρου την ευθύνη. Όταν δε τέλειωσαν οι εργασίες μπήκε γεμάτη χαρά στο λουτρό και με το δάκτυλο της χάραξε το σημείο του Σταυρού στο μάρμαρο, που έμεινε για πάντα χαραγμένο χωρίς να μπορεί κανείς να το σβήσει.

Μετά από αρκετές μέρες απουσίας, γύρισε ο Διόσκορος και πριν προλάβει να σφίξει στην πατρική αγκαλιά την μοναχοκόρη του, βλέπει την κατασκευαστική παράβαση του λουτρού και γίνεται έξω φρενών. Οι μηχανικοί τρομαγμένοι βλέποντας την οργή του και γνωρίζοντας τι τους περιμένει φρόντισαν να εξαφανιστούν από μπροστά του. Τότε, το λόγο παίρνει η μικρή Βαρβάρα και του λέγει: « Εγώ πατέρα τους παρακάλεσα να κατασκευάσουν τα τρία παράθυρα, γιατί τρία παράθυρα φωτίζουν κάθε άνθρωπο που έρχεται στον κόσμο. Ο Πατήρ, ο Υιός και το Άγιον Πνεύμα», σχηματίζοντας συγχρόνως και το σημείο του Σταυρού. Ο Διόσκορος δεν πίστευε στα μάτια του, γι' αυτά που άκουγε, και έβλεπε από τη μοναχοκόρη του και σαν «ταύρος μαινόμενος» ορμά κατά πάνω της έτοιμος να την κατασπαράξει. Εκείνη μετά δυσκολίας καταφέρνει να ξεγλιστρήσει από τα αιμοχαρή του χέρια και να πιάσει τα βουνά και τα λαγκάδια. Άρχισε να την κυνηγά από πίσω και όταν την έφθασε και ήταν έτοιμος να την πιάσει εξαφανίζεται από μπροστά του. Ένας τεράστιος βράχος σχίστηκε και έκλεισε μέσα στην αγκαλιά του την Αγία, προκειμένου να τη γλυτώσει από το ανήμερο θηρίο τον πατέρα της. Έτσι, άρχισε να την αναζητεί παντού, αλλά πουθενά δεν την έβρισκε. Κάποια στιγμή συναντιέται με δυο βοσκούς, που εκεί κοντά έβοσκαν τα πρόβατά τους, και τους ρωτούσε να μάθει, αν κάπου την είδαν. Ο ένας από τους βοσκούς του υπέδειξε το σημείο, που κρύβονταν, και την ίδια στιγμή τα πρόβατά του μεταμορφώθηκαν σε σκαντζόχοιρους.

Ο άσπλαχνος πατέρας συλλαμβάνει την μοναχοκόρη του, την πιάνει από τα μαλλιά και χτυπώντας την αλύπητα, τη γύρισε λιπόθυμη στο σπίτι του. Συγχρόνως δε, έσπευσε να ενημερώσει και τον προϊστάμενό του Μαρκιανό, για το δήθεν κακό που τον βρήκε. Μάλιστα δε, του συνέστησε να μη τη λυπηθεί καθόλου και να την βασανίσει αλύπητα, μόλις δώσει την εντολή να την φέρουν μπροστά του. Έτσι, όταν αντίκρουσε ο Μαρκιανός την Αγία Βαρβάρα, θαμπώθηκε από την ομορφιά και τη σεμνότητά της. Άρχισε να την καλοπιάνει και με γλυκιά φωνή και κάπως συγκινημένος, της ζητούσε να θυσιάσει στα είδωλα. Γρήγορα, όμως, πήρε την απάντηση, ότι: « εγώ δεν υπακούω στους ειδωλολατρικούς σας θεούς, αλλά προσκυνώ μόνο τον Κύριο και Θεό μου Σωτήρα Χριστό».

Η απάντηση αυτή της Αγίας εξόργισε το Μαρκιανό, που διδαι αμέσως εντολή να την ξεγυμνώσουν, και να την μαστιγώσουν αλύπητα. Το αγνό νεανικό κορμάκι της μεταβλήθηκε σε μια λίμνη αίματος και αιμόφυρτο, όπως το έκαναν, το έριξαν στη φυλακή. Όμως, Άγγελος Κυρίου, που την προστάτευε, της γιάτρεψε τις πληγές. Έτσι, όταν την επόμενη μέρα την έφεραν πάλι μπροστά του και είδε ότι οι πληγές της είχαν θεραπευτεί, την άρχισε πάλι το γνωστό παραμύθι, ότι οι ειδωλολατρικοί θεοί την θεράπευσαν. Γρήγορα, όμως εισπράττει την απάντηση από την Αγία, ότι « τις πληγές μου τις γιάτρεψε Εκείνος που

είναι ο μόνος Δυνατός, ο μόνος, που λυτρώνει και σώζει, ο Σωτήρας μας Χριστός». Με αυτή την απάντηση εξοργίστηκε ακόμη περισσότερο ο Μαρκιανός, που δίδει αμέσως εντολή να χρησιμοποιήσουν οι δήμιοι ένα ακόμη απάνθρωπο βασανιστήριο. Με σιδερένια νύχια άρχισαν να της ξεσχίζουν τις αγνές νεανικές της σάρκες και να χτυπούν το κεφάλι της με σφυριά. Το αίμα έτρεχε άφθονο και γρήγορα το σώμα της παραμορφώθηκε. Δίπλα της βρέθηκε η Μάρτυρας Ιουλιανή, που ξέσπασε στα κλάματα με το θέαμα, που αντίκρυζε. Ο Μαρκιανός βλέποντας την να κλαίει απαρηγόρητα την ρώτησε ποιά είναι; Χωρίς να διστάσει του απάντησε ότι είναι Χριστιανή. Αυτή η απάντηση του ήταν αρκετή για ν' αρχίσουν και γι' αυτήν τα ίδια βασανιστήρια. Στη συνέχεια, δίδει εντολή να τους κόψουν τους μαστούς προκειμένου να πονέσουν περισσότερο, αλλά και απ' αυτό το μαρτύριο βγήκαν νικήτριες, γιατί Άγγελος Κυρίου τις προστάτευε.

Τέλος, βγαίνει η απόφαση του αποκεφαλισμού με συνοπτικές διαδικασίες. Οι δήμιοι παραλαμβάνουν τις Αγίες και τις οδηγούν στον τόπο της εκτέλεσης έξω από την πόλη. Τους έδωσαν λίγο χρόνο να προσευχηθούν, που ήταν και η τελευταία τους επιθυμία. Στην προσευχή της η Αγία Βαρβάρα είπε: « Αναρχε Θεέ, άκουσε τώρα τη δούλη Σου που Σε παρακαλεί. Όποιος μνημονεύει το μαρτύριό μου προς δόξα του Αγίου Σου Ονόματος, αξιώσέ τον να μη του αγγίξει ποτέ την οικογένειά του ασθένεια κολλητική, ούτε το σπιτικό του αρρώστια θανατηφόρα....». Ο δήμιος είχε πάρει τη θέση του έτοιμος να τραβήξει το σπαθί του και να τους κόψει το κεφάλι. Μόλις, η Αγία Βαρβάρα σήκωσε το κεφάλι της για να δει τη μορφή του δήμιου, είδε τον εγωιστή και φιλόδοξο πατέρα της έτοιμο να κατεβάσει το σπαθί του και ν' αφαιρέσει το κεφάλι της μοναχοκόρης του. Εκείνη δίστασε για μια στιγμή και το μόνο που πρόλαβε να του πει ήταν: « όχι εσύ πατέρα, άφησε κάποιον άλλο». Το σπαθί έπεσε με μανία στα αγνά κεφάλια των Αγίων, που οι Άγιες ψυχές τους χαρούμενες έφθασαν στην ολόφωτη Βασιλεία του Χριστού. Την ίδια δε στιγμή, ένας κεραυνός έπεσε και έκαψε τον πατροκτόνο πατέρα, που ήταν ανάξιος να έχει μια τέτοια κόρη.

Ολόκληρος ο Χριστιανικός κόσμος τιμά με ιδιαίτερο σεβασμό την Αγία Βαρβάρα. Πολλοί ναοί αλλά και μοναστήρια φέρουν το όνομά της, όπως και πολλές περιοχές και χωριά της πατρίδας μας. Θεωρείται η προστάτης Αγία όλων των ανθρώπων, που δουλεύουν σε επικίνδυνες και δύσκολες χειρωνακτικές εργασίες. Για τον Ελληνικό λαό είναι η προστάτης Αγία κατά της ευλογιάς, γι' αυτό τα νοσοκομεία των λοιμωδών νόσων βάζουν το όνομά της σαν έμβλημα. Η ημέρα δε της γιορτής της 4 Δεκεμβρίου έχει οριστεί επίσημα η γιορτή του Πυροβολικού σε πολλά κράτη του κόσμου και στην πατρίδα μας καθιερώθηκε επίσημα το 1829.

Απολυτίκιο της Αγίας:

Βαρβάραν την αγίαν τιμήσωμεν, εχθρού γαρ τας παγίδας συνέτριψε, και ως στρουθιον ερρύσθη εξ αυτών, βοήθεια και όπλω του Σταυρού η πάνσεμνος.

Ακούστε το απολυτίκιο της Αγίας:

Η Αγία Βαρβάρα.

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Δευτέρα, 14 Νοέμβριος 2011 06:19 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 08 Απρίλιος 2013 01:46

{mp3}12_04_ag_barbaras{/mp3}

ΠΗΓΕΣ:

1. Θρησκευτική και Ηθική Εγκυκλοπαίδεια.
2. Εκδόσεις «ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΤΥΠΟΥ», Η Αγία Βαρβάρα, Χαραλάμπους Δ. Βασιλοπούλου.
3. Απολυτικά Αγίων, Byzmusic.gr, π. Νικόδημος Καβαρνός.

Το βίο της Αγίας Βαρβάρας τον αφιερώ νω:

1. Σε όσες φέρουν βαπτιστικά το όνομα της Αγίας και σ' όσους υποφέρουν από λοιμώδεις ασθένειες να προστατεύεται η ζωή τους από τη Χάρη της.
2. Στην εγγονή μου Μαρκέλλα και στους γονείς της να την έχουν προστάτη και φύλακα στη ζωή τους.

Σπήλι, Νοέμβριος 2011.

Σταυριανάκης Κωνσταντίνος του Βασιλείου.

Θεολόγος, πρώην Διευθυντής, Γενικού Λυκείου

Σπηλίου.

{JComments ON}